הקדמה ;

הקדמה

אודה לה' מאד אשר גבר עלי חסדו וזיכני להגיע לארצינו הק' ולמדתי תורת ארץ ישראל מתוך הסתכלות הרחבה והעמוקה באור עליון ממקום חיותינו, ובמדרש רבה פרשה בראשית: וזהב הארץ ההיא טובה, אין תורה כתורת ארץ ישראל ולא חכמה כחכמת ארץ ישראל ע"כ. והגאון הקדוש החוזה האלקי רבנו ר' אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל פירש את המאמר הזה באופן נפלא. תורת חו"ל עוסקת בתיקון הנפש הפרטי, בדאגתה לחומריותה ורוחניותה, לזיכוכה והתעלותה בחיי שעה וחיי עולם, "אבל רק בתור נפש פרטית" לא כן תורת ארץ ישראל היא דואגת תמיד בעד הכל, בעד כללות נשמת האומה כולה, הפרטים הנם מתכנסים בקרבה בכללה, הם מתעלים בעילויה מתעטרים בעטרת, "עטרת תפארת לעמוסי בטן, שהם עתידים להתחדש כמותה ולפאר ליוצרם על שם כבוד מלכותו" גם אותו העילוי שמן הפרט לכלל ע"כ דבריו העמוקים בזה.

תורת ארץ ישראל חיבור האומה ואחדות אחד, כי גאולת העם תלויה בחיבור ואחדות הכלל כמבואר במדרש תנחומא דברים פרשת נצבים: אתם נצבים היום, מה היום פעמים מאפיל פעמים מאיר, אף אתם אע"פ שאפילה לכם הקב"ה עתיד להאיר לכם אור עולם, שנאמר "והיה לך ה' לאור עולם" (ישעיה ס' י"ט) אימתי כשתהיו כולכם אגודה אחת, שנאמר "ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום" (דברים ד' ד'), וכו' וכן אתה מוצא שאין ישראל נגאלים עד שיהיו אגודה אחת, שנאמר "בימים ההמה ובעת ההיא נאום ה' יבואו בני ישראל המה ובני יהודה יחדו" (ירמיה ג' ד') ואומר "בימים ההמה ילכו בית יהודה על בית ישראל ויבואו יחדיו מארץ צפון על הארץ אשר הנחלתי בית ירמיה ג' י"ח) כשהן אגודים מקבלין פני השכינה עכ"ל המדרש. את אבותיכם" (ירמיה ג' י"ח) כשהן אגודים מקבלין פני השכינה עכ"ל המדרש.

הגלות ותורת חו"ל העוסקת רק בתיקון נפש הפרטי, לא זכתה לאחרות נפש האומה בכללה, ואיבדנו את הזהות הכללית של האומה, ועכשיו שזכינו לעלות לארץ וזכינו ללמוד תורת ארץ ישראל ומתעסקים בכללות האומה ועל ידי ההתעמקות בתורת ה' לפתוח את כל אוצרות התורה מזמן מתן תורה עד עכשיו נזכה לחיבור ואחדות ישראל ונזכה לגאולה שלימה.

ובילקוט שמעוני ישעיהו ס׳ ת״ק: שאי סביב עיניך וראי, כאותו שעה מביא הקב״ה אליהו ומשיח וצלוחית של שמן בידיהם ומקליהן בידיהם ונקבצים כל ישראל לפניהם ושכינה לפניהם ונביאים מאחריהם ותורה מימינם ומלאכי השרת

קול יהודה

משמאלם ומוליכים אותם אל עמק יהושפט, ונקבצין כל הגוים, באותה שעה מביא הקב״ה אלילי העו״א ונותן כהם רוח ונשמה ואומר: יעברו על הגשר גיהנם, ועוברים, וכיון שמגיעים שם יהיה לפניהם כחוט ונופלים לגיהנם, ומיד ישראל מתיראין ואומרים לפניו: רבש״ע תאמר כאשר עשית עם אלו תעשה עמנו? אומר להם מי אתם, אומרים לו אנחנו עמך ונחלתך ישראל, אומרים להם מי מעיד? אומרים לו אברהם, קורא לאברהם אומר לו: מעיד אתה שהם מי ואני אלהיהם? אומר לפניו רבש״ע לא כך אמרת לי ״וגם הגוי אשר יעבודו דן אנכי״, ואמר להם מי מעיד יותר? ואומרים יצחק, קורא ליצחק, אומר לו מעיד אתה שהם עמי ואני אלהיהם? אומר לפני רבש״ע לא כך אמרת לי ״כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל״, אומר להם מי מעיד יותר? אומר לפניו רבש״ע לא כך אמרת אומרים לו יעקב, קורא ליעקב, אומר לו מעיד אתה שהם עמי ואני אלהיהם? אומר לפניו רבש״ע לא כך אמרת להם לא יהיח לך, והם אמרו שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, באותו שעה עובר הקב״ה לפניהם והם אחריו, שנאמר ויעבור ה' מלכם לפניהם וה' בראשם, באותו שעה מביא הקב״ה תורה ומניחה בחיקו ומבהיק זיון של ישראל מסוף העולם ועד סופו וכו' עכ״ל המדרש.

הכוונה של המדרש כי כזמן הגאולה הזיהות של ישראל יהיה בספק אם הם עם ה', וחז"ל ציירו את המצב של עם ישראל אחרי אלפיים שנה שבני ישראל כגולה איבדו את הזהות שלהם, והעדות של אכרהם ויצחק לא קיבל הקב"ה ואמר להם מי מעיד יותר, עד שבא יעקב אבינו שהם החזיקו כל הזמן ביחוד ה' "שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, והעדות הזאת פעלה והבהיקה זיון של ישראל מסוף העולם עד סופו.

והנה ספרי קראתי בשם "קול יהודה" ששמי יהודה, על הפסוק בפרשת וזאת הברכה ל"ג ז' "ויאמר שמע ה' קול יהודה ואל עמו תביאנו וכו"", ובאדרת אליהו מפרש, "ואל עמו תביאנו", הוא נגד שלמה שנטרד ממלכותו, והתפלל עליו שישוב לעמו ולארץ ישראל ולמלכותו ע"כ.

כך התפללתי עם הסבא שלי הרב ר' דוד בובליק זצ"ל שנזכה לשוב לעמינו לארץ ישראל להכלל בכללות נשמת האומה, כי תורת ארץ ישראל דואגת תמיד בעד הכלל, בעד כללות נשמת האומה כולה.

כאן מצאתי מקום להודות לידידי הרכים שעודרו אותי בהוצאת הספר הזה, ובמיוחד אני מביע הוקרתי לגברת חסיה רוזין שעזרה לי בכל לבה בהוצאת הספר.

הנני מציב בזה זכרון לנפש היקרה הצנועה והחסודה כעלת מידות תרומיות, אשתי מרת פרומה פסיה בת הגאון ר׳ אליעזר סילבר זצ״ל, שהיתה לי לעזר נאמן כעבודתי הרבה בכשרונותיה הנפלאים. חבל על דאבדין ולא משתכחין. הקדמה ט

וכן הנני להזכיר לי לטובה את כנותיי האהובות היקרות והמשכילות אביבה ורחל, וחתני האהובים טובי לב והמשכילים משה שפט ודוד ניגן, ונכדי האהובים והנחמרים שובל ולבנה וצפורהל׳ה ובועז אברהם, שנזכה לראות פרי עמלינו דורות ישרים לתורה ולמעשים טובים, ותחזינו עינינו בנחמת ציון וירושלים בבא לציון גואל בב״א.

ספר זה גר תמיד לזכר בתי מחמד נפשי צפורה בת זהבה שנקטפו בדמי ימיהם, וגם לאחיי אהובים והדגולים יוסף וצבי שנקטפו לפני זמנם, יהא זכרם ברוך וחרות כלב המשפחה והידירים.

ואציב כזה מצבת זכרון לאמי מורתי שנהרגה על קידוש השם ע"י הנאצים הטמאים ימ"ש, מרת רייכל בת הרב ר' דוד הי"ד, ולאבי מורי הר"ר גרשון יצחק שנקטף בימי עלומיו י"ד תשרי תרפ"ד, ולנפשות היקרות לי שנספו בשואת יהדות רוסיא פולין וליטה, אחי ואחיות, הרב משה ומשפחתו רייצה ומשפחתה, וסוני, הי"ד לזכר עולם.